

kommer ud, og jeg tror ikke, det er tilraadeligt, at man, da Loven kun ſkal gjælde for 3 Aar, forſøger paa Forandringer, der maatte dog kunde lægge Hindringer i Veien for dens endelige Vedtagelse. Jeg tilraader derfor at tage Lovforſlaget, ſaaledes ſom det foreligger. Efter min Overbeviſning vil det i denne Skikkelse bidrage betydeligt til at værne om de Reſter af det omhandlede Vildt, der endnu ere tilbage her i Landet.

Da ikke Flere begjærede Ordet, ſluttedes Forhandlingen, og man gik til Afſtemning, hvorved:

Lovforſlagets Overgang til 2den Behandling
Vedtoges enſtemmig med 38 St.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov angaaende forandret Affattelse af § 1 i Lov om Lillſyn med Dampkjedler paa Landjorden af 24de Marts 1875.

(Lovforſlaget findes i Lillæg C.; 3die Behandling i Landsthinget findes Sp. 437; 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende).

Lovforſlaget i dets Helhed ſattes under Forhandling.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg vil tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om dette Lovforſlag, ſaaledes ſom det nu er kommet til at ſe ud. De Forandringer, ſom det er undergaaet i det andet Thing, beſtaa egentlig kun dert, at man i ſelve Lovforſlaget har optaget Indholdet af § 1 i Lov af 24de Marts 1875, og dertil er ſjætet et Par ganſke enkelte mindre Ting. Jeg tror ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa Lovforſlaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, da det i Realiteten kun afviger lidt fra Regjeringsforſlaget. Der er i det andet Thing fremkommet en Indvending mod Lovforſlaget, ſom iøvrigt ogsaa vil ramme Regjeringsforſlaget, nemlig, at der ind under Nr. 3 b.: „Kjedler, ſom rumme over 500 Potter“, falder alle mulige Kjedler, hvor ſtore de end maatte være, og med hvor ſtort Damptryk de end arbeide. Men herimod er at bemærke, at der ikke for Tiden her i Landet findes Kjedler i Brug, der have den Konſtruktion, ſom her fordres under 3 b., og ſom arbeide med noget ſtørre Damptryk, og det er ikke rimeligt, at den fremtidige Teknik for at undgaa Lillſyn med Dampkjedlerne ſkulde ſærlig lægge Vægt paa at udfinde en Maade, hvorpaa der kunde bygges ſtore Kjedler, der opfyldte

de Betingelser, ſom her fordres. Derfor har jeg ment, efterat have raadſørt mig med Sagkyndige paa dette Omraade, at denne Indvending ikke har ſtor Betydning. Skulde det virkelig for Fremtiden viſe ſig, at ſaadanne Kjedler kom i Brug, og at man lagde ſig efter at bygge ſaadanne Kjedler, vil der jo altid ved Lovgivningen kunne finde de fornødne Beſtemmelſer Sted om diſſes Indordning under Lillſyn. Det er jo dog alligevel et Gebet, hvor Lovgivningen jævnlig vil komme til at ſtride ind. Alt ſaadant Noget ſom Lillſyn med Dampkjedler hører til den Slags Ting, hvor de tekniske Fremſkridt medføre jævnlige Forandringer og derfor viſt ogsaa ville medføre, at Lovgivningen jævnlig kommer tilbage dertil. Derfor har jeg ikke troet, at denne Indvending ſkulde have noget Stort at betyde, og jeg tager derfor ikke i Betænkning at foreſlaa Thinget at vedtage Loven, ſaaledes ſom den nu lyder.

Luzen: Saaledes ſom den ærede Juſtitsminister alt har fremført, angaar den Forandring, ſom Lovforſlaget er undergaaet i det andet Thing, mere Formen end Realiteten, maatte med Undtagelse af et Punkt, ſom jeg vil tillade mig nærmere at komme ind paa. Hvad der findes under Nr. 1, er ligefrem taget af Lov af 24de Marts 1875. Nr. 2 ſlutter ſig ogsaa fuldſtændig dertil, alene med den Undtagelse, at der er optaget noget af en Bekjendtgjørelſe, ſom er udgaaet fra Juſtitsministeriet, nemlig om Størrelſen af den Sikkerhedsventil, hvormed ſaadanne Kjedler ſkulde være belastede. Det tredje Punkt endelig ſtemmer tilbøieligt med Lovforſlaget, ſom det oprindeligt har været fremsat her, og jeg ſkulde ikke have nogen Betænkelighed ved at foreſlaa det høie Thing at vedtage Loven, ogsaa med den foretagne Forandring. Dog maa jeg henlede Opmærksomheden paa en Beſtemmelſe i den, ſom, derſom den ſkulde gennemføres, kunde trænge til en nærmere Faſſættelse, der dog maatte maa kunne finde Sted adminiſtrativt. Der ſtaaer nemlig i Nr. 3 b., at Kjedlen ſkal være forſynet med „et aabent med Atmosfæren i Forbindelse ſtaaende Rør af mindſt 3 Tommers Lysningsdiameter ſamt høiſt 16 Fods vertikalt Høide, regnet fra Rørets nederſte Aabning, hvorhos dette ikke maa naae dybere ned i Kjedlens Vandbeholdning end til mindſt 4 Tommer over Kjedlens Bund“. I Lovudſættelsen, ſaaledes ſom det forlod Landthinget, var en ſaadan nærmere Beſtemmelſe af Rørets Naalen ned mod Kjedlens Bund ikke angivet. Der ſtod blot dert, at Canden af Røret ſkulde naae ned i Vandbeholdningen i Kjedlen. Derſom Røret virkelig naaer ned indtil 4 Tommer over Kjedlens Bund, kan man, derſom Sikkerhedsventilen ſidder lidt faſt paa Kjedlen, være udfat for, at alt Vandet over 4 Tommer fra Bunden blæſer ud af Kjedlen ved Dampens Kryk. Det vil ſelvfølgelig være i høieſte Grad uheldigt og